

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **F.**, so sídlom v B., IČO: X., proti odporkyňi **M., a.s.** so sídlom v I., IČO: X., zastúpenej JUDr. Š. J., PhD., advokátom so sídlom v B., **o splnenie povinnosti**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20 C 399/2008, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. júla 2012 sp. zn. 16 Co 201/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica (súd prvého stupňa) uznesením z 18. marca 2011 č.k. 20 C 399/2008-151 prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného skončenia konania vedeného pred Mestom B. pod č. R.. Uznesením zo 4. mája 2012 č.k. 20 C 399/2008-305 súd prvého stupňa rozhodol, že pokračuje v konaní, lebo označené konanie bolo právoplatne skončené.

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo 4. mája 2012 č.k. 20 C 399/2008-305 napadla odporkyňa odvolaním. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. júla 2012 sp. zn. 16 Co 201/2012 jej odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s odôvodnením, že ide odvolanie procesne neprípustné – smerujúce proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania (§ 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.). Na tom, že ide o odvolanie

neprípustné, nemení nič skutočnosť, že odvolaním napadnuté uznesenie obsahuje nesprávne poučenie, v zmysle ktorého odvolanie možno podať.

Proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podala odporkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že jej v danom prípade bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie, i keď bolo procesne prípustné; nesmerovalo totiž proti uzneseniu o vedení konania. Poukázala na § 170 ods. 3 O.s.p. a vyslovila názor, že ak týmto ustanovením nie je za uznesenie o vedení konania považované uznesenie o prerušení konania, nemôže byť za uznesenie o vedení konania považované ani uznesenie súdu o tom, že pokračuje v prerušenom konaní. Navyše, v konaní nebolo možné pokračovať, lebo právoplatné rozhodnutie stavebného úradu napadla žalobou (§ 247 a nasl. O.s.p.), o ktorej sa vedie konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24 S 49/2012. Odporkyňa napokon uviedla, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. Žiadala preto, aby bolo zrušené a vec aby bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu uvedené v ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Odporkyňa podala dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania; takéto uznesenie nevykazuje znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 prípustné.

V danom prípade by prípustnosť dovolania odporkyne prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.

Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Prípustnosť dovolania nezakladá samo tvrdenie o existencii namietanej vady, ale iba zistenie, že k tvrdenej procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Odporkyňa namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva účastníkovi za účelom účinnej ochrany jeho práv v konaní (ide napríklad o právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy). O takúto vadu ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne odvolanie, hoci podmienky pre tento postup nie sú dané (viď primerane R 23/94).

Pri posudzovaní otázky, či v odvolacom konaní došlo k odporkyňou tvrdenému odňatiu jej možnosti pred súdom konať, mal odvolací súd na zreteli, že v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. je odvolanie neprípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

I keď uznesenie o prerušení konania – ako to vyplýva z doslovného znenia § 170 ods. 3 O.s.p. – sa nepovažuje za uznesenie o vedení konania, neznamená to, že o uznesenie upravujúce vedenie konania nejde v prípade uznesenia súdu o tom, že pokračuje v prerušenom konaní. Nemožno prehliadať zreteľný rozdiel procesných účinkov týchto uznesení: pokiaľ v zmysle § 111 ods. 1 O.s.p. sa v dôsledku prerušenia konania nevykonávajú pojednávania a neplynú procesné lehoty [dočasne sa „pozastavuje“ možnosť účastníkov

vykonávať procesné úkony s konaním inak spojené (s výnimkou späťvzatia návrhu vo veci samej)], rozhodnutím o pokračovaní v konaní sa toto „pozastavenie“ uvoľňuje a účastníci opäť začnú v plnom rozsahu realizovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti ako pred prerušením konania.

Uznesenie, ktorým súd rozhodol o tom, že pokračuje v prerušenom konaní, lebo nastala skutočnosť, ktorú sám v rozhodnutí o prerušení konania vopred vymedzil a v súvislosti s týmto vymedzením určil, že len (alebo až) po ňu bude trvať prerušenie konania, je uznesením upravujúcim vedenie konania. K obdobnému záveru dospela aj odborná právnická literatúra – vid' napríklad publikáciu Števček / Ficová a kolektív, Občiansky súdny poriadok, Komentár, Nakladateľství C. H. Beck, 2009, str. 300.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 18. marca 2011 č.k. 20 C 399/2008-151 prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pred ním prebiehajúce občianske súdne konanie do právoplatného skončenia iného (stavebného) konania, ktoré označil vo výroku uznesenia o prerušení konania. Neskôr, po zistení, že predmetné (stavebné) konanie bolo právoplatne skončené, rozhodol uznesením zo 4. mája 2012 č.k. 20 C 399/2008-305, že pokračuje v občianskom súdnom konaní; toto uznesenie je uznesením, ktorým sa upravuje iba vedenie konania. Podľa názoru autorov vyššie citovanej odbornej publikácii (vid' rovnako str. 300), dokonca mohlo byť v občianskom súdnom konaní pokračované aj len urobením procesného úkonu, z ktorého by bolo zrejmé, že súd pokračuje v konaní.

Postup odvolacieho súdu, ktorý v preskúmvanej veci odmietol odvolanie proti uzneseniu upravujúcemu vedenie konania (§ 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.), bol v súlade so zákonom (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) a nemohol odporkyňi odňať možnosť pred súdom konať.

Dovolací súd dodáva, že ani nesprávnosť poučenia obsiahnutého v rozhodnutí súdu prvého stupňa o tom, že je proti nemu prípustné odvolanie, nemohla založiť prípustnosť odvolania odporkyne, neprípustnosť ktorého vyplývala priamo zo zákona (§ 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.). Nesprávne poučenie o odvolaní má význam len vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie *nie je prípustné*; takéto nesprávne poučenie súdu o odvolaní má ten následok, že účastník konania nie je pri podaní odvolania obmedzený 15 dňovou lehotou

uvedenou v § 204 ods. 1 O.s.p. Bez právneho významu je však skutočnosť, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, je obsiahnuté poučenie súdu, v zmysle ktorého odvolanie proti tomuto rozhodnutiu *prípustné je*. Účel sledovaný zákonom, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p., nemôže zmařit (zmeniť) súd tým, že účastníkovi poskytne takéto nesprávne právne poučenie.

Pokiaľ dovolateľka namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že jej námietka sa týka tzv. inej procesnej vady konania (viď R 111/1998), ktorá je síce relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), tento dôvod ale možno úspešne uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní. Uvedená vada nepatrí medzi vady taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nezakladá.

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie odporkyne procesne neprípustné. Vzhľadom na to jej dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní procesne úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporkyňi, ktorá v tomto konaní úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. februára 2013

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková